

Брой 112

Излиза всѣки вторникъ

АБОНАМЕНТЪ: 40 лева.

Броя — 1 лв.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Гл. редакторъ: ХР. ХАРАЛАМБИЕВЪ

Шуменъ цени своите първи синове

Културата на единъ народъ се мѣри съ неговите паметници. Колкото той отдава по силна и дълбока почитъ къмъ дѣлата на неговите, духовни строители, толкова той народъ е по достоенъ за сѣществуване. Отъ това почитане заслугите на неговите велики синове и дълбоката признателностъ отъ тѣхните дѣла се идва до заключението, че въ пулсирането на сърдцето и душата на този народъ има нѣщо много свѣто и ценно, има нѣщо, което говори за напредничавия му духъ.

И нашиятъ градъ поиска да изрази това си чувство на признателностъ къмъ дѣлата на ония негови синове, които сж способствували за духовното и материално издигане на гр. Шуменъ. Нека тази дълбока признателностъ на почитъ и уважение къмъ дѣлата на тѣзи велики нейни синове бжде наградата за тѣхниятъ непосиленъ трудъ въ създаването на цвѣтущата гр. Шуменъ — какъвто е днешниятъ му видъ.

Нека сжщо този тържественъ актъ въ провъзгласяването за почетни граждани на гр. Шуменъ — видни шуменски дейци и общественици, говори за високото съзнание и достойно изпълненъ дългъ на шуменци, което е белегъ на духовна култура и напредничавостъ.

„Шуменски общински вестник“

Почетни граждани на гр. Шуменъ

Въ последната си редовна сесия на 30 април, т. г. общинскиятъ съветъ по предложение на кмета на града г. Хр. Хараламбиевъ съ пълно единодушие и съ аплодисменти провъзгласи за почетни граждани на гр. Шуменъ: Бившия м-ръ на правосъдието г. Д-ръ Кънчо Милановъ, сегашния м-ръ на благоустройството г. инж. Дим. Василевъ, председателя на писателския съюзъ г. Стилиянъ Чилингировъ и шуменскиятъ областенъ директоръ г. Стефанъ Пеневъ, за особениги имъ заслуги къмъ града Шуменъ.

По случай провъзгласяването имъ за почетни граждани кмета на града е изпратилъ до последните специални телеграми:

Шуменъ

Д-ръ Кънчо Милановъ

Натоваренъ съмъ отъ общинския съветъ да Ви съобща, че въ днешното си заседание единодушно и съ акламации Ви провъзгласи за почетенъ гражданинъ на Шуменъ, като общественикъ и шуменецъ, който е принесълъ особенни заслуги къмъ града.

Натоваренъ съмъ да Ви изпратя сжщо нашите най-сърдечни поздравии и пожелания за здраве, бодростъ и сили, за да може още десетилѣтия да продължавате своята обществена и народополесна дейностъ за преуспѣха на Шуменъ и Родината ни!

Шуменски градски кметъ:
Хр. Хараламбиевъ

Въ отговоръ на тая телеграма г. Д-ръ К. Милановъ е изпратилъ следното благодарствено писмо:

До Господина Кмета на гр. Шуменъ

Уважаеми Господинъ Кмете,

Най-сърдечно благодаря на Васъ и Господа Общинскиятъ съветници за голѣмата честъ, която сте ми направили съ провъзгласяването ми за почетенъ гражданинъ на гр. Шуменъ. Всичко което съмъ направилъ за подобрението и преуспѣването на Шуменъ, съмъ го извършилъ съ съзнанието да изпълня своя общественъ дългъ къмъ съгражданите си. Принавячието на тия ми дѣла като заслуги къмъ съгражданите ми, ме особено трогва и най-искрено пожелавамъ на Васъ и Г. Г. Общинскиятъ съветници още по-голяма ползотворна дейностъ за благо на градътъ ни.

Приемте моите най-големи Почитания къмъ Васъ.

(п) Д-ръ К. Милановъ.

Д-ръ К. Милановъ

почетенъ гражданинъ на Шуменъ

Роденъ е презъ 1871 година въ гр. Лѣсковецъ. Покойниятъ му баща е известниятъ старъ учителъ Даскалъ Миланъ Кънчевъ родомъ отъ градъ Елена—отъ известния отъ две три столѣтия тамъ родъ на Попъ Шайтала Кисевци, който се е проявилъ

въ защита на българщината срещу гръцката тирения

Кето младежъ К. Милановъ е билъ много бунтъ и е вземалъ живо участие въ тогавашните бунтове на учениците въ гимназиите.

Д-ръ К. Милановъ е завършилъ юридическото си образование въ гр. Бернъ—Швейцария и въ 1895 год е билъ назначенъ членъ съдия въ Шуменския окръженъ съдъ гдето следъ около 2 години бива повишенъ за прокуроръ. Въ 1900 година бива избранъ за преславски народенъ представител. Отъ тогава насамъ рѣдко е била камара, въ която Милановъ да не е билъ избранъ за народенъ представител.

Като депутатъ и членъ на Демсговора е билъ каненъ отъ покойния Ляпчевъ на два пѣти да вземе поста министъръ въ кабинета. Отъ 15 май 1930 год. приема поста министъръ на правосъдието до края на м. юний 1931 г.

Макаръ въ напреднала възраст и днесъ продължава да упражнява адвокатската си професия и се бори съ негодите на живота за преживяване. Сжщо така продължава да стои и днесъ на здрава политическа основа, като яркъ поддръжникъ на външната политика на днешното правителство и на самиятъ му режимъ.

София

Министъръ Инж. Дим. Василевъ

Санъ-Стефано 15

Натоваренъ съмъ отъ общинския съветъ да Ви съобща, че въ днешното си заседание единодушно и съ акламации Ви провъзгласи за почетенъ гражданинъ на Шуменъ, като общественикъ и шуменецъ, който е принесълъ особенни заслуги къмъ града.

Сжщевременно да Ви изпратя най-сърдечни поздравии и най-възторжени пожелания Богъ да Ви дари здраве, сили и бодростъ още десетилѣтия да продължавате своята неуморна и всестранна обществена дейностъ за издигането на българската техника и общественостъ и за благоденствието на Шуменъ и българската държава.

Да пребжде името Ви дѣлото на което служите въ вѣковете!

Шуменски Градски Кметъ:
Хр. Хараламбиевъ

Шуменъ — Хараламбиевъ — Кметъ

Господине Кмете, дълбоко трогнатъ отъ известието за провъзгласяването ми за почетенъ гражданинъ на гр. Шуменъ и отъ топлинѣ и хубави привѣствия, които ми изпращате по този случай изказвамъ своята сърдечна благодарностъ. Считаю за мой най-приятенъ дългъ да Ви покая да предадете на общинския съветъ и на Шуменското гражданство уверението ми, че редомъ съ общото благоустройство изграждане на нашата скъпа родина, благоустройството на гр. Шуменъ ще върви напредъ съ все по-големи замахи и къмъ все по-големи реални придобивки, което се дължи преди всичко на широкитъ културни интереси на будността, трудолюбието и постоянството на родолюбивото шуменско гражданство. Моите скромни усилия да допринеса за издигането на българската материална култура

и мощъ сж на страната на всички, които иматъ тѣзи качества и затова азъ се радвамъ отъ сърдце на напредъка, който Шуменъ заслужено отбелязва и пожелавамъ на моите съграждани щастие, здраве и дългоденствие.

(п.) Инженеръ Василевъ — Министъръ на Благоустройството

М-ръ на благоустройството г. инж. Димитър Василевъ почетенъ гражданинъ на Шуменъ

Роденъ е въ с. Кюлезча—Шуменско на 1887 г. Завършва педагогическо училище въ Шуменъ, следъ което заминава да следва инженерство въ Мюнхенъ. Участвува въ Балканската война като зап. офицеръ и продължава следъ това следването си до 1914 г.

Преди участието му въ Европейската война, постъпва въ Плѣвенъ въ окръжното инженерство, а следъ войната въ шуменската община като градски инженеръ, презъ което време изработва и ръководи прилагането на проекта по водопровода. Билъ е директоръ на водоснабдителната централа „Дели Орманъ“ и презъ Ноемврий 1939 година става м-ръ на благоустройството какъвто е и до днесъ. Презъ негово време се направи линията Шуменъ—Карнобатъ и още много други строежи, които допринесоха за оживяване на стопанския ни животъ. Всичко това говори, че въ г. инж. Василевъ дълбоко е залегнало общественото чувство и воденъ отъ искренното желание да благоустрои хубавото ни отечество той работи съ истински жаръ

София

Стилиянъ Чилингировъ
Карлъ Шведски 25

Натоваренъ съмъ отъ общинския съветъ да Ви съобща, че въ днешното си заседание единодушно и съ акламации Ви провъзгласи за почетенъ гражданинъ на Шуменъ, като виденъ синъ на нацията ни, даровитъ писателъ, голѣмъ общественикъ и шуменецъ, който е принесълъ особенни заслуги къмъ града, народа и държавата ни.

Сжщо да Ви изпратя нашите най-сърдечни поздравии и благопожелания за здраве, бодростъ и сили, за да може още дълги години съ перо, слово и мъдростъ да продължите дѣлото си, което е за величието и добруването на народъ и държава.

Вѣчна слава на скромния и неуморимъ труженикъ въ попрището на родната култура! Шуменски градски Кметъ:
Хр. Хараламбиевъ

До Господина Кмета на Шуменската градска община.

Уважаеми Господинъ Кмете,

Получихъ възторжената Ви телеграма, съ която ми съобщавате, че общинския съветъ на робния ми градъ Шуменъ съ пълно единодушие и съ акламации ме провъзгласилъ за почетенъ гражданинъ. Трогнатъ отъ тоя неочакванъ изразъ на внимание и на зачитане къмъ мене и къмъ моето скромно участие въ културния животъ на скъпата ни родина, изобищо, и, частно, на града, чийто външенъ синъ съмъ билъ винаги, азъ не намирамъ думи, съ които да изразя моята топла, сърдечна признателностъ. Вамъ, на почитаемитъ общински съветници и чрезъ Васъ на цялото шуменско жителство. Въ тоя рѣдъкъ въ жителския ми пѣтъ мигъ азъ мога да Ви уверя само въ едно—че и напредъ, ако Всевишниятъ ми подари дни и сили за работа, ще продължавамъ да работя все така тихо и мълчаливо, както съмъ работилъ до сега за величието на родината си и за достойно мѣсто на Шуменъ въ културния възходъ на народа ни. Моето съкровено желание е било въськога, ще бжде и за напредъ, Шуменъ да запази мѣстото си на градъ съ първостепенно значение, каквото е ималъ и въ миналото между всички български градове, а мечтата ми да дойдат на смянна намъ—всички, които сж завършили жизнения си пѣтъ или които клонятъ къмъ залъза на своите дни—нови сили, по вдъхновени за честни творчески дѣла шуменски синове.

Като Ви благодаря още еднажъ за високата честъ, пожелавамъ Вамъ, на общинскиятъ съветници и на всичките си съграждани всичко най-хубаво въ границите на чѣлостна и обединена България.

Винаги Вашиятъ — Стилиянъ Чилингировъ.

Стилиянъ Чилингировъ почетенъ гражданинъ на Шуменъ

Известниятъ писателъ г. Стилиянъ Чилингировъ е нашъ съгражданинъ. Роденъ е презъ 1881 година отъ бедно занаятчийско семейство. Основно и сръдно педагогическо образование добива въ родния си градъ. Училиствувалъ е известно време и презъ време на бунтовете сръшу десѣтъка (1899 г.) Чилингировъ заедно съ всички напредничави интелигенти, взема страната на народа, заради което билъ интерниранъ и уволненъ отъ служба.

(Следва 2 стр.)

Почетни граждани на гр. Шуменъ

Продължение от 1 страница

Чилингировъ се записва студентъ по филология и педагогия. Следъ като свършва университетъ бива назначенъ у-ль въ II Соф. мъжка гимназия и командированъ на занятие въ Народната библиотека, гдето сж били Пенчо Славейковъ и Яворовъ. Изпращанъ е две години въ Германия, в се специализира по история на литературата.

Следъ завършването си учителствува пакъ въ II Соф. м. гимн., а на 1911 г. става секретар на прогресивно — либералната партия и редакторъ на в. „България“. Избранъ е и за народенъ представител въ XV общиновено Народно събрание. Следъ балканската война е подиректоръ и директоръ на Народната библиотека до 1922 г. Отъ тогава насамъ е заемалъ разни служби по просвѣтното ведомство. Презъ 1932 г. се празнува тържествено неговата тридесетъ, годишна писателска и обществена дейностъ, а презъ настоящата година на неговата шестдесетъ годишнина.

Въ своята плодотворна писателска дейностъ Чилингировъ е заемалъ участие въ списването на много литературни и др. вестници и списания. Между многобройните му белетристични и популярно-научни трудове сж: „Равна Добруджа“, „Хайбъ нашия насущний“, „Шинъ безъ пагони“, „Първа жетва“, „Невижданъ врагъ“. Почти за всички романи Чилингировъ е награждаванъ отъ Мстерството на просвѣтата.

Въ всички негови романи се чувствува заравното национално отношение на писателя къмъ обществените проблеми и любвеобилността му къмъ своята народъ.

Шуменъ

Стефанъ Пеневъ

Натоваренъ съмъ отъ общинския съветъ да Ви съобща, че въ днешното си заседание единодушно и съ акламации Ви провъзгласи за почетенъ гражданинъ на Шуменъ, като общественикъ и шуменецъ, който е принесълъ особенни заслуги къмъ града.

Натоваренъ съмъ да Ви изпраля сжщо нашите най-сърдечни поздравии и пожелания за здраве, бодростъ и сили, за да може още десетилѣтия да продължавате своята обществена и народополезна дейностъ за преуспѣха на Шуменъ и Родината ни!

Шуменски градски кметъ:

Хр. Хараламбиевъ

Господинъ Кмете,

Благодаря на общинския съветъ за високата честъ, съ която съмъ удостоенъ, да бъда поставенъ наредъ съ първите граждани на градъ Шуменъ. провъзгласявайки ме, съ взетото си решение, за почетенъ гражданинъ.

Въ своята обществена дейностъ съмъ се придържалъ въ правилото да дамъ на Родината си своята сжчностъ, безъ стремежъ да взема, това ще бжде ръководното ми начало и въ бждеще, за да оправдая честта, която ми е направена и да дамъ примѣръ на беззаветна служба на родъ и Родината.

Бждете уверени Г-нъ Кмете, че до като се ползувамъ отъ благоволенieto на провинцията да бжда даренъ отъ Бога съ здраве и сили, интереситъ на Шуменъ и тяхната защита ще бждатъ винаги близо до сърцето ми

Приемете, Господине Кмете, почтителниятъ ми уважения и предайте на членовеитъ на председателствуваниятъ отъ Васъ общински съветъ

Гражданинъ на Шуменъ:

Стефанъ Пеневъ.

Стефанъ Пеневъ

— Шуменски областенъ директоръ почетенъ гражданинъ на Шуменъ

Роденъ презъ 1894 г. въ гр. Търговище. Гимназиалното си образование завършва въ Габровската Априлска гимназия, следъ което продължава образованието си и завършва право въ Соф. университетъ. Участвувалъ е въ Европейската война като запасенъ офицеръ и е носителъ на ордена за храбростъ. До 1939 г. адвокатствува въ Шуменъ следъ което става Шуменски областенъ директоръ.

Още отъ младини се е отдавалъ на обществена дейностъ. Билъ е избранъ за общ. съветникъ на гр. Шуменъ (1931 г.) Видимъ отъ общественото си чувство напуша адвокатската си професия и поема поста областенъ директоръ съ единственото желание да бжде по-полезенъ на обществото особено въ тия тежки дни. Споредъ силитъ и възможноститъ той се е стрѣмалъ всѣчески да бжде полезенъ на държавата, народъ и честно на гр. Шуменъ, за да му завоюва мѣсто, което той заслужава въ лѣсницата на градовете поради особената роль, която е и ралъ въ миналото и сега. Г-нъ Пеневъ е далъ доказателства на дѣло, че ще се чувствува щастливъ да издигне гр. Шуменъ въ всѣко отношение.

Отпразднуване 1 май

Денъ на Националния Трудъ въ Шуменъ.

При особена тържественостъ шуменското работничество и занаятчийство — отпразднува денъ на нац. ни трудъ — 1 май. Следъ тържествения молебенъ и патриотичните речи бѣха устроени внушителни манифестации на единния и слотенъ духъ на българското работничество.

На молебена отслуженъ на п. „Царъ Борисъ“ отъ арх. н-къ послучай празникътъ на националния ни трудъ присѣтствуваха и официални лица.

Начело съ знамена и лозунгитъ си шумекските работници устроиха внушителни манифестации на своето единение и привързаностъ къмъ Царъ и Родината.

Въ стройнитъ редици на манифестиращите своето единство шуменски работници и въ тяхното мощно ура се четеше готовността имъ да служатъ всеотдайно за благоденствието на своето отечество.

не ужаси като Баташкото клане, историята не ни споменава! По улицитъ потичатъ рѣки отъ човѣшка кръвъ, рѣката става кървава, за да се влѣе въ Марица и тя зашуми окървавена. И тая невидана катастрофа ражда и своитъ герои. Човѣкътъ — звѣръ Ахмедъ подлага 80-годишния старецъ дѣдо Трендафилъ Кереловъ на жестока смъртъ: изпича го живъ на рѣженъ като заклано агне! Старецътъ се гърчи въ чудовищни мъки икогато ржжентъ излиза кървава съ устата му, нещастникътъ обръща умилень погледъ къмъ наблюдаващитъ го съселани. за да се прости съ тѣхъ Женитъ сжщо взеха своя дѣлъ отъ той героизъмъ: батаченкитъ не унижиха себе си; Тѣ сж се хвърляли като разярени лъвци да се борятъ съ чудовищата — башибозуци за своята честъ, до като сж бивали засичани на части!.. Следъ тая човѣшка касапница единъ

ходжа заявилъ предъ събралитъ се палачи, че по цѣлата земя не е останалъ нито единъ гяуринъ и че върху това пепелище ще се посѣе ечмикъ отъ правовѣрнитъ. Но това пепелище не роди ечмикъ казаа поетътъ, а роди свободата на България. Вестта за нечуваниитъ звѣрства прескочи границитъ на турската империя, потресе човѣколюбива Европа, раздруса съвестта на цѣлия свѣтъ. Викторъ Юго, човѣкътъ на будната социална съвестъ се провинка: „убива се единъ народъ! Кжде? Въ човѣколюбива и християнска Европа! Свидетели имали? — Да — само единъ... Кой? — Свѣтътъ“.

И свѣтътъ се стресна. Дойде освободителната война. Тѣй роди се свободата на България.

Днесъ ние сме свободни! Ето защо въ тоя денъ — 17 май — който е най-свѣтлата дата въ историята на нашето племе и синонимъ на нашата свобода ние ежегодно трѣбва да отдаваме почитъ

Книжнина

„Тѣй видѣхъ Германия“ — издано отъ Хаджиевъ — издадено „Литературенъ екъ“

Излезе отъ печатъ и сега въ продажба книгата „Тѣй видѣхъ Германия“ отъ Шуменския Областенъ Инспекторъ Земеделското образование Марко Хаджиевъ. Авторътъ пълни четири печатни обикновени формата, съ съдържанието нму уважително приемливъ разказъ въ стилъ, ни запознава съ полититъ стопански постижения въ сѣюзна Германия Книгата поставява голѣми интереси, само за любители четци на земеделски стопани, за преданитъ въ нея впечатления сж непосредствено дойдотъ отъ единъ агрономъ, който не само видѣлъ но и наблюдавалъ описванитъ отъ него земеделски обекти.

„Литературенъ екъ“ — бр. 5 и 6

Предъ менъ е брой 5 и 6 в. „Литературенъ екъ“. Нестина, въ тѣзи времена на отлабване на духовни интереси цѣль подвигъ е въ единъ обикновенъ провинциаленъ гадъ, да се издава вестникъ за литература, изкуство, критика и общественостъ. Но, изглежда, че редакторътъ муг-нъ П. Рибаровъ има тѣлота и благородна амбиция да преодолѣе асѣкакви трудности. Отъ излизанитъ до сега броеве имаме основание да вѣрваме, че сж направени доста постижения. „Литературенъ екъ“ ни поднася доста интересенъ разнообразенъ четивенъ материалъ. Ангажирани сж именна видни наши писатели.

Особено интересна е уличната статия въ последния брой отъ г-нъ П. Стжповъ.

Самъ той младъ литературенъ работникъ, отправя горещъ апелъ къмъ младитъ за повече вѣра и упование въ собственитъ имъ духовни сили, па дано по пътя на самоуправленieto се излъчатъ бисеритъ на родната литература.

Д. Първановъ

СПОРТЪ

„Левски“ — „Х. Омортагъ“ 4:3

На 17 т. м. недѣля, при хубаво време следъ обѣдъ на Общинското игрище въ града ни състоя първиятъ федеративенъ футболень мачъ въ Шуменъ. Състезаваха се тимоветъ на мѣстния сп. кл. „Х. Омортагъ“ и сп. кл. „Левски“ отъ Разградъ. При добра игра мача завърши съ победа на гоститъ, които успѣха да се нарежатъ презъ второто полувреме. Най-добъръ на терена бѣ чл. гъръ-нападателя на „Левски“ Бѣчваровъ. Футболниятъ судия кап. Георгиевъ, ръководи добре.

Хорозовъ

Вестникътъ ни се стреми да стане необходимостъ за всички шуменици, които живѣятъ въ града, или сж прѣснати изъ страната.

къмъ загиналитъ борци за свободата и да даваме обетъ за вѣрно и самоотвержено служене предъ нейния свѣтъ олтаръ. Това е завета на нашитъ дѣди!

Да работимъ за тържеството на свободата и за величieto и бждещето на обединенъ България.

Борисъ Конст. Шишковъ студентъ

Една паметна дата на българския героизъмъ

17 май денъ на баташкото клане

Историята не е отбелязала другъ народъ, който да е преживѣлъ такова тежко робство, като нашия. Той е прощявалъ подъ неговия тежкъ гнетъ цѣли петстотинъ години. Подъ напора да бжде унищожена цѣлата негова цвѣтуща вече култура, подъ усилията да бжде заличено отъ историята цѣлото му достойно минало, той показа презъ тѣзи петстотинъ години свръхъ упорита воля и устойчивостъ. Единичното негово оръжие въ тази неравна борба бѣ само дълбокото му народно съзнание. Бѣха разрушени всички негови културни паметници, не остана нищо, което да напомня нѣкогашното му величие. Бѣ заличенъ отъ земята всѣки поменъ за неговото минало... Само народното съзнание остана будно, недосегаемо, защото то бѣ загнездено дълбоко въ душитъ на всички българии. Страданиято и мъката не го унищожиха, а го подхран-

ваха съ вѣрата, че все пакъ единъ денъ ще възтържествува правдата и човѣчността — ще изгрѣе свободата. Тежкъ денъ ще бжде този! Съ велики жертви се откупва свободата. Народътъ знаеше това. И ето, този денъ дойде. Народното съзнание се разрастваше и като ярко слънце огрѣ земята на нашитъ дѣди. Отприще се буйния потокъ съ насъбралата се вѣковна мъка. Душитъ пламнаха. Цѣло едно поколение презъ себе си, опожари имота си, пролѣ кръвта си, сложи живота си върху жертвеника на свободата и великото чудо стана: Кляха мъже, жени, старци и деца — не имъ стигна това; кляха и деца изтръгнати отъ утробата на майката! Имали нѣщо по-страшно отъ това? Историята ни казва, че имало моменти, когато сж текли потоци човѣшка кръвъ, отъ нея ние знаемъ за многогодишни войни, голѣми революции, за походитъ на Ахила и какви ли

Обявявано знамето на Шуменските бойци от фронта

На 3 т. м. в Шуман при особена тържественост се извърши освещаване на знамето на бойците от фронта

Кръстника на знамето бр. 4-ти полк на гарнизона г. по к. Ковачев. На снимката г. полк. Ковачев след като произнесе своята реч предава осветеното знаме на председателя на д-ството на бойците, зап. полк. Нер. Панайотов

Отъ площада предъ църквата „Св. Възнесение“ шуменските бойци устройват по главното уаца на града голъма манифестация до паметникът плочи на 7 пех. преславски полкъ, където положиха вѣнецъ

На снимката манифестацията начело съ официалните лица

На 6 май т. г. въ столицата се произведе голъмъ воененъ парадъ. Предъ чуждитъ представители въ страната, българската войска показа своята бойна готовност, вдъхновявана отъ пейниятъ върховенъ вождъ, Н. В. Царьтъ. Неописуемиятъ възторгъ всрѣдъ народа, внесе успокоителна струя въ всѣко войнишко сѣрдце, което удрише така силно, както всѣки войнишки кракъ. Снимката представя моментъ, когато Н. В. Царицата разговаря, съ единъ воененъ представител на една чужда държава.

Шуменско градско общинско управление

Обявление № 148

гр. Шуменъ, 18 май 1942 година.

Шуменското градско общинско управление обявява, че на 11-я день отъ публикуването настоящето въ в. „Шуменски общински вѣсти“ въ Шуменското областно данъчно управление отъ 10 до 11 часа ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на 32,400 броя Сиенитни или Гранитни каменни павета съ размѣръ 12/12 см. за ул. „Василъ Левски“ и ул. „Царица Йоанна“.

Девизъ около 98,000 лв. Залогъ 5% — 5670 лв. Закона за Б. О. П. запазенъ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ въ общинското управление.

Отъ общината.

Шуменци, четете в. „ШУМЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТИ“.

Водачътъ Хитлеръ

Единъ великанъ на днешното време. Необикновеното у единъ необикновенъ човѣкъ. Гениалностъ и витийство. Постиженията на единъ чародейникъ.

На 12 май, т. г. 1942 ч., въ чит. „Арх. Михаилъ“, записаниятъ майоръ Лука Мелничъ, отъ името на съюза на бойците отъ фронта, изнесе сказка на тема: Адолфъ Хитлеръ — човѣкъ на дѣлото. Сказката, лесно обяснимо, се посрѣщаша съ голъмъ интересъ и изважъ много публики. На само стюзническитѣ връзки между немъ и германците, които не сж преставали, но и великото дѣло за обединенето на цѣлостния български народъ обвърза двата народа навѣки въ взаимни симпатии.

За да се обрисова символичното при появяването на Хитлеръ върху свѣтовната политическа сцена и идейността на неговото националсоциалистическо мировъзрение, добави сказника, необходимо е да бждеатъ преследени, макаръ и твърде бѣгло, живота, борбата и постиженията на великанъ на времето, които по величие и исторически сжбонностъ сж неизмѣрими. Този чародейникъ можа да окуражи разочарованитѣ, освѣсти заблуденитѣ, обедини разединенитѣ и успѣ да възстанови повалената сила, да въдвори подтинатата правда и да победи непримиримитѣ врагове.

Хитлеръ е роденъ на 20 апр. 1889 год. въ крайграничното между бивша Австрия и Бавария, градче Браунау, на р. Инъ. На 13 год. възраст той изгубва баща си, а 4 години по-късно и майка си. Нематията го хвърля въ костеливитѣ обятия на нуждата и той опознава, че препятствията, спъникътъ не сж да капитулираме предъ тѣхъ, а да ги преодоляваме; че честната работа никога не опозорява. Много

рано Хитлеръ е почналъ да чувствува социално и познава, че въпросътъ за национализирването на единъ народъ е преди всичко въпросъ за създаване на здрави социални отношения. Животътъ, изобщо, е билъ за Хитлеръ училище. Той е можалъ да се запознае съ социал-демократията, марксизма, еврейството; да долови изхажването на парламентарната система и принципа на мнозинството, които деморализираха държавния животъ. Чувствувало се нужда отъ водачъ, който да постигне обновлението, като основно се промѣни всичко изхабено и гнило.

Въ Мюнхенъ

Вече 23 годишенъ, Хитлеръ се преселва въ сръдището на германската култура и изкуство. Бързо той преуспѣва въ Мюнхенъ и си остава все борческа натура и неподатливъ на пацифизма. Той разбралъ, че въ рѣшната борба човѣчеството е възрастнало и то ще загине, ако настане вѣченъ миръ. Още въ 1914 година Хитлеръ манифестира въ убеждението си, че въпросътъ за бждещето на Германия е въпросъ за унищожаването на марксизма.

Въ Мюнхенъ, за различие отъ Виена, Хитлеръ е намѣрилъ единъ народъ въ единна държава, където германецъ се чувствувалъ германецъ. Пълненъ контрастъ съ космополитичната австрийска столица, където германцитѣ сж били едва ли не чужденци. Въ Мюнхенъ, въ сжитѣ локали, които следъ 5—6 години станаха публични трибуни на младия и разпаленъ политикъ, Хитлеръ е развивалъ много страни и смѣ

ли идеи и теории. Но тогава, преди свѣтовната война, никой не му е обръщалъ внимание.

Боецъ на фронта

Съ обявяването на войната на 2 августъ 1914 година, на Хитлеръ се дава случай на дѣло „да докаже че националното му чувство не е празна дума“. Доброволецътъ Хитлеръ е доволенъ и гордъ. На фронта, срещу лицето на смъртъта, той съ пълно съзнание изпълнява своя най-висшъ дългъ Тамъ, всрѣдъ симфонията на бся, добива рѣдко просвѣтление и дълбока душевна промѣна. При Сомъ Хитлеръ е раненъ и бива изпратенъ въ Германия. Фронтоникътъ чувствува, че тилътъ е чуждъ на духътъ на фронта. Срамното възвеличаване на малодушието е погнусило Хитлеръ. Той успѣлъ да наложи да бжде повърнатъ на фронта и презъ мартъ 1917 год. е отново между бойнитѣ си другари. Войската продължаваше войната, но вътрешността не търсѣше победата. Вестникъ „Форвертсъ“ писа, че се желзе, щото победата този пътъ да не увѣнчае германското знаме.

Сказникътъ обрисова какъ се стигна до катастрофата и хасътъ следъ войната, но, по нѣмане на мѣсто, не можемъ да помѣстимъ подробноститѣ

Седми членъ на партията

Хитлеръ става оживенъ политикъ. На 12 септември 1919 год. съ войнишка куртка той се отзовава на ученоото събрание, на което е говорилъ Федеръ. Хитлеръ на пренията се е отличилъ съ голъмото си красноречие и отъ нищото създава едно велико дѣло. Така Хитлеръ е станалъ седмиятъ членъ на германската работническа партия. Трѣбвало е отново да се възпламенятъ енергиитѣ на инстинкта за самосъхранение и на волитѣ за самозапазване, изхабени отъ противонационалната и престѣпна дейността на некадѣрни политици. (Следва)

М. Пенковъ.

ШУМЕНСКИ МѢСТЕНЪ ЗАТВОРЪ

Обявление № 2571

гр. Шуменъ 16 май 1942 година.

Известява се на интересующитѣ се, че съгласно чл. 167 ал. последна, на единадесетия день отъ публикуване на настоящето въ мѣстния вестникъ „Шуменски общински вѣсти“ въ тържната зала на Шуменското Областно Данъчно Управление ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие за отдаване на доставчици на хранителни продукти, осветление и отоплителни материали нуждни за затвора за време отъ утвърждаване на спазарителния протоколъ до 31 декември 1942 год. включително, на приблизителна стойностъ и количество както следва:

1) месо говеждо — 2,000 кгр. — 48,000 лв. 2) месо овнешко — 1,400 кгр. — 42,000 лв. 3) масъ свинска — 500 кгр. — 31,500 лв. 4) масло слънчогледово — 20,000 кгр. — 54,000 лв. 5) солъ ситна мляна — 1,000 кгр. — 4,300 лв. 6) оцетъ виненъ — 500 кгр. — 4,500 лв. 7) брашно 1,000 кгр. — 8,800 лв. 8) сирене небито — 600 кгр. — 16,800 лв. 9) картофи — 3,000 кгр. — 16,500 лв. 10) оризъ мѣстенъ — 600 кгр. — 12,200 лв. 11) сливи сушени — 500 кгр. — 10,500 лв. 12) червенъ пиперъ млѣнъ — 300 кгр. — 10,500 лв. 13) макарони — 500 кгр. — 7,500 лв. 14) захаръ ситна — 200 кгр. — 5,000 лв. 15) дърва сухи джбови — 50 тона — 36,000 лв. 16) маслини II качество — 200 кгр. — 7,200 лв.

Доставкитѣ освенъ за газъта и дървата сж ежедневни и франко затвора. Газъта и дървата се доставятъ сжщо франко затвора наведнѣжъ.

Поемнитѣ условия и описанията къмъ тѣхъ могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день въ канцеларията на затвора, а въ деня на спазаряването въ тържната зала.

Залога за правоучастие въ спазаряването е 50% върху приблизителна стойностъ въ банково удостоверение, което следъ утвърждаването на спазаряването се допълва до 100% чл. 168 отъ закона за Б. О. П.

Желающитѣ да взематъ участие въ спазаряването да се съобразятъ съ чл. чл. 136 — 140 отъ закона за Б. О. П.

Всички разноски: гербъ и данѣци сж за смѣтка на предприемача.

Отъ Дирекцията.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ПРОФЕСИОНАЛНИТѢ ОРГАНИЗАЦИИ.

На 16 т. м. въ Шуменската областна инспекция на професиитѣ, се състоя конференция на секретаритѣ на околийскитѣ земеделски задруги и на околийскитѣ работнически сдружения.

Конференцията, подъ председателството на обл. инспекторъ г-нъ Халтжковъ и въ присѣтствието на инспекторитѣ г. Първановъ и г. Жековъ, се е занимавала съ законопроекта за Върховната стопанска камера и областнитѣ стопански камари. Законопроектъ е изработенъ отъ Дирекцията на професиитѣ по предложението на г-нъ Министъръ-Председателя проф. Б. Филовъ. Споредъ законопроекта сегашнитѣ Търговско-индустриални и земеделски камари се преустройватъ, като въ всѣка административна областъ се учредява по една областна стопанска камера, а въ София и Върховна стопанска камера. Седалището на Шуменската областна камера обаче, ще бжде въ Варна.

Бждещитѣ стопански камари, споредъ законопроекта, се устройватъ на принципа за постигане стопанска хармония между отдѣлнитѣ стопански съсловия, като въ тѣзи камари взематъ участие и представители на работническото. Конференцията единодушно е одобрила законопроекта.

Справки за вестника могатъ да се правятъ и по телефонъ № 20

Шуменски общински вест

Вестник за стопанското и културно издигане на гр. Шумен

Уредник: П. Рибаров

Официални обявление — 2 лв. кв. ом.
Търговеки обяви и други по опоразумение.
Известия за благотворителни цели — безплатно

ОБРОНЪТ НА МЛАДИТЪ ШУМЕНСКИ ЧЕРВЕНОКРЪСТЦИ.

Голъмото тържество въ живописното подножие на Мадарския конникъ. Клетвата на червенкръстци за вѣрна и всеотдайна служба на Царъ и Родина. Известията речи. Манифестацията и полагане вѣнецъ на паметнитѣ плочи.

На 14 т. м. въ китното подножие на Мадарския конникъ 400 млади ентузиастични червенкръстци дадоха оброкъ за вѣрна и честна служба на роду. Въ тая хубава утринъ 400 младежки сърдца се обръкоха да тупятъ за величието на своятъ малък но славенъ народъ. Колко много красота имаше въ тая национална младежка манифестация, въ която всѣки българинъ трѣбваше да съзере потомцитѣ на славнитѣ наши дѣди, закърмени отъ малки съ тѣхнитѣ величави подвизи изпъстрили съ златни страници историята на нашето отечество.

Младитѣ Шуменски червенкръстци следъ оброка минаватъ въ строенъ маршъ предъ офици лица

Строени въ сводестата пешера „на нимфитѣ“ младитѣ шуменски червенкръстци и червенкръстки наедно съ ръководителитѣ си г-жа Лазарова и г-нъ Йосифовъ слушаха молебена отслуженъ отъ свещ. Обретеновъ съ участието на малкия хоръ отъ кюлевчанскитѣ прогимназиални ученици, които съ небивало детско умение изпълняваха църковнитѣ мелодии. На молебена присъствуватъ още и шуменскитѣ бранници и браннички начело съ командира г-ца П. Георгиева, директоритѣ на гимназиитѣ г. К. Антоновъ и В. Хлѣбаровъ, кмета на с. Мадара г. Шейтановъ и много гости дошли специално за това тържество.

Идва тържественитѣ моментъ. Коленичилитѣ млади червенкръстци ведно съ свещеника даваха своятъ оброкъ за всеотдайна и вѣрна служба на Царъ и Родина. „Тържествено обещавамъ — произнасяха тѣ — да изпълнявамъ честно и добросъвестно задълженията си като Червенкръстецъ — Бранникъ. Да изпълнявамъ всички възложени ми задачи съ безкористие и търпение. Да пазя строга тайна по всичко, което се отнася до моята служба и възложенитѣ ми задачи. Да бжда вѣренъ и преданъ дори съ цената на живота си къмъ Царя, отечеството си, Б. Мл. Червенъ кръстъ и Бранникъ. Свещеникъ Обретеновъ съ мъдро и живо слово напомни на заклелитѣ се червенкръстци въ служба на роду, че тѣ трѣбва да устоятъ на клетвата си и на дѣло да покажатъ своята обичъ къмъ Родината.

Кмета на с. Мадара г. Шейтановъ честити клетвата на

червенкръстцитѣ и подчерта, че тѣ трѣбва да следватъ дѣлото на великитѣ тѣхни предшественици, чийто духове въ тоя моментъ витаятъ въ тия свѣти мѣста. Нека подвигътъ и тѣхниятъ героизъмъ бжде следванъ неуклонно отъ младитѣ Директорътъ на девическата гимназия г. В. Хлѣбаровъ съ кратко но пламенно слово отпрати горѣщъ апелъ къмъ червенкръстцитѣ да заработятъ съ присъщиятъ тѣхенъ ентузиазъмъ и се покажатъ достойни синове на своята родина. Гостътъ на шуменскитѣ червенкръстци — полк. командиръ Апостоловъ честити клетвата на своитѣ колеги.

Въ подножието на санията Мадарски конникъ червенкръстцитѣ и бранничкитѣ насядали на зелената моравъ слушаха въ захласъ словото и разказитѣ на археолога г. Симеоновъ, който имъ говори за чувовнитѣ дѣла на Царъ Крума и за онова славно историческо минало, когато българскиятъ народъ е благодарствувалъ.

Нека да пазимъ дълбоко въ душитѣ си тѣзи свѣти исторически паметници и на едно славно минало и да черпимъ поука за подрастващото поколение.

Хубавото слово на г. Симеоновъ се изпрати съ ръкоплѣскания. Директорътъ на мъжката гимназия г. К. Антоновъ поздрави сжщо червенкръстцитѣ и пристѣпи къмъ производството. Произведоха се въ по-горенъ чинъ: Ив. Н. Брайновъ (Врѣхчелникъ), Елена Д. Михайлова (челникъ), Емилъ Хр Минчевъ (челникъ), Людмила Ковачева (подчелникъ) и Дим. Златановъ (подчелникъ).

Обл. ком. г. Стамболиевъ произнася слово и поздравява производенитѣ въ по-горенъ чинъ червенкръстци.

Произведенитѣ червенкръстци и червенкръстки въ по-горенъ чинъ рапортуваха на областниятъ командиръ — ръководител г. Стамболиевъ, който сжщо произнесе подходяща речъ и подкани младитѣ шуменски червенкръстци да извикатъ ура за Н. В. Царя и за цѣлитѣ обединенъ български народъ, на който тѣ се обрекоха да служатъ честно и всеотдайно.

Въ тѣхното мощно ура се четѣше готовността имъ да служатъ съ цѣлитѣ си младежески пламъ на Царъ и Родина.

На връщане въ Шуменъ червенкръстцитѣ устроиша голѣма манифестация по главната

ХРОНИКА

На отправената до Н. В. Царя телеграма отъ кмета на града г. Харалбиевъ по-случай имения день на Н. В. Царя последния е благоволил да отговори съ следната телеграма:

„Вамъ и на гражданството благодарно искрено за изпратените поздравии и благопожелания по-случай имения ми день.“

Царътъ

Известиятъ писателъ г. Стилианъ Чилингировъ почетенъ гражд. на Шуменъ посети на 21 т. м. града ни. Сжщиятъ день придруженъ отъ кмета на града г. Христо Хараламбиевъ, г. Чилингировъ направи обиколка изъ града. Неговитѣ впечатления отъ тая разходка изъ родния му градъ ще предадемъ въ идущиятъ брой

На състезанието за най-хубавъ класовъ хоръ устроенъ отъ у-китѣ при шум. дев. гимназия — най-добро впечатление направи класовиятъ хоръ на VII в. кл. подъ диригентството на у-ката К. Ланчева

Писателътъ Ив. Карановски гостува на 20 т. м. въ града ни и изнесе скаска на тема „Българската книга“ като рецитира и свои произведения. Скаската се състоя въ салона на чит. „Арх. Михайлъ“, кждето присъствуваха учащи и помалко граждани.

Съюзътъ за Закрила на Децата, открива отъ 1 юний т. г. въ София курсъ за подготовка на ръководители за лѣтнитѣ детски игрища. Курсътъ ще трае единъ месецъ. Ще се приематъ кандидати и тѣ двата пола, не по-възрастни отъ 25 год. и да иматъ завършено сръдно образование съ успѣхъ „добъръ“. Пжтни, храна и квартира за смѣтки на курсиститѣ.

Желающитѣ да се отнесатъ до тукашния клонъ на Съюзъ за Закрила на Децата.

Комитетътъ, който урежда лѣтowiщето на „Висока Поляна“, съобщава на гражданитѣ тѣзи отъ тѣхъ, които желаятъ да наематъ стаи за лѣтуване, да подадатъ заявление до председателя на комитета до 26 т. м.

Заявленията да се предаватъ на управителя на лѣтowiщето г-нъ Василъ Петровъ, учителъ при първоначалното уще „П. Димовъ“. Наемитѣ и други подробности, желающитѣ ще научатъ отъ сжщия.

Пианистката г-ца Миладинова на 21 т. м. въ сал. на чит. „Арх. Михайлъ“ изнесе сказка—концертъ за Шопенъ. Въпрѣки слабата заинтересованостъ на шуменци къмъ тая музикална проява — сказката—концертъ на г-ца Миладинова мина успѣшно. Съ хубавъ езикъ и талантливо интерпретиране на пиано тя ни запозна съ живота и творчеството на Шопена.

Преди нѣколко дена въ градината предъ обл. сждъ пада внезапно единъ работникъ въ безсъзнание. Намиращиятъ се въ това време пол. инспекторъ г. Георгиевъ отъ гр. Преславъ се е притекалъ до пострадалия работникъ и благодарение на неговитѣ разтривки и помощта на повикания отъ него лѣкаръ болниятъ се свѣстива.

Проявения човѣшки дългъ на г. Георгиевъ заслужава наистина похвала.

улица, която завърши до паметнитѣ плочи на 7 пех. полкъ. Тукъ червенкръстецътъ Алексиевъ положи аѣнецъ и произнесе патриотично слово.

Учителитѣ и свещеницитѣ отъ Ново-Пазарска околия сж имали преди нѣколко дена голѣма конференция открита отъ окол. учил. инспекторъ г. К. Никовъ. На конференцията говориха Н. Пазарския окол. управител г. Б. Желевъ, дир. на гимназиалния клонъ г. Н. Дончевъ и арх. н-къ протоиерей Д. п. Василевъ, които подчертаха, че учителитѣ и свещеницитѣ си оставатъ истински съячи на наука и добротворство.

Въ с. Комарево — Провадийско на 25 т. м. стана тържественото откриване на първата по рода си въ България районна антисептична баня за животни — дѣло на задружнитѣ усилия на комареци. За тържеството ще дадемъ репортажъ въ следущиятъ брой на в. ка.

Линията Шуменъ—Карнобатъ отъ 20 май е въ действие. Влаковетѣ трѣгватъ отъ Шуменъ 12 1/2 часа и пристига въ Карнобатъ 18 ч. и 40 м.; отъ Карнобатъ трѣгва въ 11 ч. и 10 м. пристига въ Шуменъ въ 17 ч. и 15 м.

Концертътъ, който първоначалнитѣ училища и прогимназиитѣ въ гр. Шуменъ изнесне на 14 май, т. год. 10 1/2 часа, въ чит. „Арх. Михайлъ“, мина много успѣшно.

Всички №-ра на добре подбраната програма се посрѣщаха съ задоволство отъ присъствуващитѣ. Много приятно впечатление предизвика сценката „Лазарки“. Пианисткитѣ: М. Тепсиева и Касабова допринесоха много за успѣха на концерта. Проявиха се сжщо на пиано, и Лидия Дякова Веска Даскалова, Ел. Дръ Петкова и Ев. Диковъ. И Маргарита Жеглова. Атанаска Петрова и Вл. Бъчваровъ на цигулки, бѣха безупрѣчни.

Химна на Царя и Шуми Марица, изпълнени отъ хоръ и оркестъръ, прозвучава досѣ тържествено и хвалебно.

Въ Солунъ се открива българско училище, което ще носи името „Св. Кир. и Методий“.

Българска легация се открива и Въ Токио.

На 3 май т. г. група Варненски работници сж направили екскурзия съ автобуса на „Трудъ и радостъ“ до гр. Добричъ. Тамъ е било устроено много мило и сърдечно посрещане отъ Добричкитѣ работници. Размѣнени сж били сърдечни приветствия и благопожелания за превъспѣване дѣлото, общия съюзъ на българскитѣ работници и България.

На 17 т. м. въ с. Кюлевча сж били раздадени пенсионитѣ книжки на 80 стари земеделски стопани. За случая е било устроено подходящо тържество, на което сж присъствували обл. Инспекторъ на професиитѣ г-нъ Халтжковъ, окол. управител г-нъ Василевъ, секретаря на Шуменската окол. зем. задруга г-нъ Поповъ, кмета на селото, учителитѣ и др. официални лица.

Старитѣ земеделски стопани, при получаване на пенсионитѣ книжки едва сдържали сълзитѣ си отъ възторгъ. Оправени сж благодарствени телеграми до г-нъ Министъръ-Председателя, който съ необикновено добро внимание се отнася и грижи за земеделцитѣ.

Четете Шуменски общински вест

ТЕАТРАЛЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

Успѣхътъ на Варненския Народенъ Театръ въ Шуменъ

„Коварство и любовъ“ на шуменската сцена

Изжиднялата за театръ шуменска публика отдавна не се е радвала на едно истинско театрално тържество, какъто бѣ гостуването на Варненския народенъ театръ.

Съ своятъ репертуаръ отъ смислени и дълбоки по съдържание пиеси, високо художествено изпълнение, изящна постановка и отлична режисура Варненскиятъ народенъ театръ привлече масово шуменската публика, която изпита художественъ наслада отъ представленията му. На 18 т. м. театрътъ изнесе въ салона на театръ „Одеонъ“ Шилеровата трагедия „Коварство и любовъ“. Тя се изнесе оная неподражаема правдоподобностъ и непринуденостъ носѣщи белега на вѣчното въ изкуството.

Чистата и кристална любовъ, превъплотени въ „Луиза“ (В. Караламбова) и „Фердинандъ“ (Ст. Караламбовъ) блѣсна въ художественото превъспѣтане съ оная свѣтлина, която открива пжтищата водѣщи къмъ артистичното съвършенство на голѣмитѣ таланти.

Действията се развиватъ. Хората обичатъ безумно, ревнуватъ, коварстватъ и страдатъ. Всичко това тѣй художествено представено.

Стариятъ „Мюлеръ“ (Г. Т. паловъ) е толкова правдивъ, щото неговото страдание и голѣма бащинска любовъ превъзвикватъ страдание и мъка въ душата на зрителя. „Лей Милфордъ“ (Р. Петрова) оная изтънчена аристократка и съпругиница бѣ толкова финна и непринудена, щото въ нюансиращата ѣ игра чувствувашъ школовката и таланта на артистката (Ц. Кандовъ) „Президента“ — авторитетенъ и солиденъ артистъ. Попадналъ въ ролята той раздипляше очарованието на своето дарование. Обран на „Вурмъ“ (Р. Радевъ) оная цветворяща пѣкленото на човѣка се изнесе съ лекота на непринуденостъ Артиста майсторски се стремеше да даде едно омекчаване на образа, който се пазѣше отъ пресилване. „Мюлеръ“ (Яворска) бѣ много естествена и жива.

И надъ всичко това чувствувашъ ржката на режисъра, съ умѣлъ съ вещината си да постигне правилно разрешение на всички сценични проблеми. Трѣбва да отбележимъ, че г-нъ П. Димитровъ (Дир. режисьоръ) съ режисьорскитѣ нюхъ и организаторски похвати е могълъ да издигне театрътъ до онова съвършенство, отъ което той би могълъ истински да играе ролята на голѣмъ възпитателенъ факторъ.

Сжщиятъ театръ изнесе последователно пиеситѣ — „Когато вѣтрътъ си играе“ (Ф. Цано), кждето шуменци имаха рѣдкото удоволствие да се наслаждатъ отъ художествената талантлива игра на г. П. Димитровъ. „Честъ“ отъ Зудерманъ и „Има ли право Констансъ“ (Сомърсетъ Моамъ).

Въ всички изнесени отъ Варненския народенъ театръ пиеси зрителя имаше възможността да види и се очароваше отъ онова ансамбловото потпжение, съ какъвто малко театри биха се похвалили.

П. Рибаровъ

Търговцитѣ четатъ даватъ обявитѣ си въ в. „Шуменски общински вест“.

Печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“
Шуменъ — 1942 — 71